مهاجرت و انزوا دو روی سکه ورزش قهرمانی بانوان در همدان

سپهرغرب، گروه ورزشی – طاهره ترابی‌مهوش: در گفت‌وگو با چند بانوی قهرمان ورزشی در همدان مشخص شد در نبود حمایت چاره‌ای جز بازی در تیم‌های خارج از استان و یا انزواگزینی ندارند.

ورزش یکی از مهم‌ترین پایه‌های زندگی سالم است که برای تمامی شهروندان یک امر حیاتی به‌شمار می‌رود اما در این بین آنچه مسلم است اینکه بانوان نیمی از جمعیت را تشکیل می‌دهند و اگر اهمیت و جایگاه ورزش برای آنان از آقایان بیشتر نباشد کمتر هم نیست.

از طرفی با توجه به اینکه همدان در بسیاری از رشته‌ها در بخش بانوان مهد و پاسبان کشور به‌شمار می‌رود؛ ورزش حرفه‌ای و زیرساخت‌های آن نیز باید برای رشد استعدادها در رده‌های سنی در رشته‌های مختلف حرکت کند، همچنین شناسایی استعدادها و ارتقای سواد ورزش هم در بُعد همگانی هم قهرمانی بسیار اهمیت دارد.

بر این اساس با توجه به اهمیت موضوع برآن شدیم تا در گفت‌وگو با تنی چند از قهرمانان در رشته‌هایی همچون سنگ‌نوردی، جودو و پینگ‌پنگ در خصوص وضعیت ورزش بانوان این استان اطلاعاتی را کسب کنیم که در ادامه می‌خوانید:

پینگ‌پنگ‌باز پر افتخار کشور و استان همدان که سابقه قهرمانی در رده‌های سنی نونهالان، نوجوانان، جوانان و بزرگسالان کشور را دارد و مقام‌های ارزنده جهانی همانند نفر دوم دوبل پروتور جهانی پرتغال را کسب کرده و از بانوان ورزشکار سرشناس محسوب می‌شود با بیان اینکه اخیراً رقابت‌هایی در مسابقات انتخابی پینگ‌پنگ تیم ملی بانوان با حضور برترین‌ها در تهران برگزار شد، با کسب ۲۱ امتیاز عنوان قهرمانی را به‌دست آورده، گفت: این انتخابی برای بازی در مسابقات کشورهای اسلامی و نیز حضور در مسابقات جهانی انجام شد.

شیما صفایی با تأکید بر اینکه مسابقات جهانی هفت مهرماه و مسابقات کشورهای اسلامی نیز مردادماه سال آتی برگزار می‌شود، تصریح کرد: پیش از برگزاری این مسابقات پروتور جهانی قطر را در پیش خواهیم داشت که از تاریخ ۲۱ تا ۲۶ اسفندماه برگزار می‌شود.

وی با اشاره به حضور در مسابقات بین‌المللی عراق که از ۲۶ اسفند تا یک فروردین برگزار خواهد شد، اظهارکرد: پس از برگزاری این مسابقات برای حضور در رویدادهای جهانی و مسابقات کشورهای اسلامی آماده می‌شوم.

این بانوی قهرمان همدانی با تأکید بر اینکه از ۱۳ اسفندماه هم برای حضور در بازی‌های لیگ برتر بزرگسالان که در کرمان از ۱۷ تا ۱۹ اسفندماه برگزار می‌شود حاضر خواهم شد، بیان کرد: دور رفت این مسابقات با برتری تیم شهرداری شهر بابک کرمان که بنده عضو این تیم هستم به پایان رسید و امیدوارم برای چهارمین سال متوالی بازهم بتوانم قهرمانی کشور را با این تیم تجربه کنم.

صفایی در پاسخ به این سؤال که چرا با تیم‌های همدان در مسابقات شرکت نکرده‌اید؟ گفت: حضور در مسابقات سطح بزرگسالان بانوان نیازمند صرف هزینه و به‌تبع آن عقد قرارداد با بازیکنان است حال‌آنکه در استان همدان حامی مالی وجود ندارد که نسبت به عقد قرارداد با بازیکنان اقدام کند پس تیمی را برای حضو در این مسابقات ندارد.

وی با تأکید بر اینکه البته تیم مارال چوب همدان در رده جوانان و نوجوانان متشکل از بنده، صبا سراجی، نیلیا نقیبی، مبینا اصلانی، کوثر فتاحی، نازنین مرتضایی توانست رتبه نخست این مسابقات را در کشور کسب کند، تصریح کرد: به بازیکنان این تیم در قبال این قهرمانی یک ریال هزینه پرداخت نشد؛ این در حالی است که اداره کل ورزش و جوانان وعده داده بود در صورت قهرمانی مبلغی را به‌عنوان هدیه پرداخت می‌کند که متأسفانه به قولش عمل نکرد.

این قهرمان ملی‌پوش رشته پینگ‌پنگ در پاسخ به این سؤال که زیرساخت‌ها و تجهیزات لازم برای تمرین ورزشکاران این رشته در همدان فراهم است، گفت: خوشبختانه زمین هیئت در اختیار بچه‌ها است اما مسئله این است که تجهیزات لازم توسط خانواده ورزشکاران و یا اعضای هیئت از جیب‌شان تهیه می‌شود زیرا هزینه‌ای به عنوان بودجه در اختیار هیئت قرار نمی‌گیرد به طوری‌که تجهیزات بخش اداری توسط هیئت و لامپ و بخاری توسط خانواده ورزشکاران برای زمین تأمین شد.

قهرمان ملی‌پوش جودوی بانوان همدان که در آخرین حضورش در مسابقات رسمی آسیایی در مرداد ۹۸ در مسابقات جودوی جوانان آسیا در چین تایپه صاحب نشان نقره آسیا شد تا اولین دختر جودوکار ایران باشد که در آسیا نشان می‌گیرد نیز با تأکید بر اینکه وضعیت این رشته و حمایت‌ها بسیار اسف‌بار است، گفت: ممنوعیت بین‌المللی حضور ایران در رشته جودو این شرایط را بغرنج‌تر کرد.

مریم بربط با تأکید بر اینکه فعالیت خود را در این رشته از سال ۹۰ آغاز کرده و از سال ۹۲ وارد اردوی تیم ملی شدم و تا سال ۹۸ در بسیاری از مسابقات بین‌المللی و ملی رتبه‌های بسیاری کسب کردم، گفت: تا چند سال قبل شرایط نسبت به حال حاضر در رشته جودو به‌ویژه جودو بانوان بهتر بود اما در شرایط فعلی علی‌رغم اینکه تیم جودوی استان در سطح ملی نشان‌آورترین تیم بود حتی مربی هم ندارد.

وی مطرح کرد: متأسفانه حاشیه این رشته در استان بسیار است به نحوی که قهرمانان را یکی پس از دیگری از صحنه خارج می‌کند.

وی با اشاره به اینکه هیچ مسابقه‌ای نه در سطح استانی و نه ملی برگزار نمی‌شود و تعلیق فدراسیون جودو نیز در سطح بین‌المللی مشکل را همانطور که عنوان کردم دوچندان کرده افزود: متأسفانه هیئت نیز در عرصه حمایتی از بازیکنان گامی برنمی‌دارد و حتی در مواجهه با پیگیری شخصی قهرمانان نیز گلایه‌مند است.

این بانوی ورزشکار همدانی با اشاره به عدم حمایت اداره کل ورزش و جوانان از قهرمانان این رشته در استان گفت: حتی زمین مناسب برای تمرین وجود ندارد و یا اینکه این اداره کل از قهرمانان به‌عنوان مربی دعوت به همکاری می‌کند اما با زبان بی‌زبانی آنان را از کرده خودشان پشیمان می‌کند.

بربط افزود: در پی این ناملایمات در حال حاضر در یکی از مناطق حاشیه‌ای شهر همدان نسبت به دایر کردن کلاس خصوصی اقدام کردم.

دیگر بانوی قهرمان همدانی رشته سنگ‌نوردی نیز با بیان اینکه فعالیت در این رشته را سال ۹۰ آغاز کرده است گفت: از سال ۹۴ عضو ثابت تیم ملی در این رشته هستم.

راحیل رمضانی با تأکید بر اینکه چیزی حدود ۳۰ نشان رنگارنگ ره‌آورد این سال‌ها است اذعان کرد: بهترین مدالم نشان طلای قهرمانی جوانان آسیا است که در سال ۹۸ کسب کردم.

وی با تأکید بر اینکه از سوی استان حمایت‌هایی از ورزشکاران این رشته می‌شود اما از سطح انتظار و نیاز ورزشکاران پایین‌تر است اذعان کرد: به عنوان مثال توقع می‌رود تعدادی حامی مالی در راستای حمایت از این رشته قهرمان‌پرور از طریق هیئت و یا اداره کل ورزش و جوانان پای کار بیایند.

وی با اشاره به اینکه اداره کل ورزش و جوانان و به‌تبع فدراسیون سنگ‌نوردی تنها در اعزام یکسری از مسابقات با ورزشکاران همکاری محدودی دارد؛ از آنجایی که سال آینده احتمال حضور در بازی‌های آسیایی را دارم باید برای آمادگی بهتر و آشنایی بیشتر در مسابقات جام جهانی حاضر شوم اما این رقابت‌ها در فهرست مسابقات مورد حمایت اعزام تیم نیست، اظهارکرد: برای حضور در هریک از این مسابقات چیزی حدود ۲۰ میلیون تومان باید هزینه کرد.

این سنگ‌نورد همدانی در پاسخ به این سؤال که شرایط حمایتی هیئت سنگ‌نوردی را از ورزشکاران چطور ارزیابی می‌کنید، خاطرنشان کرد: اینکه اداره کل ورزش و جوانان از هیئت به چه میزان حمایت می‌کند را بنده شخصاً در جریان نیستم اما آنچه مسلم است ورزش استان حمایت خاصی از بنده نکرد.

رمضانی با تأکید بر اینکه بنده چند سالی است که در تهران ساکن هستم و تمرین‌های خود را در اینجا از سر گرفتم ابراز کرد: زیرساخت لازم به لحاظ تجهیزاتی و سالن برای این ورزش در استان همدان نسبت به دیگر استان‌ها بهتر است؛ در واقع ظرفیت قوی برای پرورش قهرمانان ملی و بین‌المللی وجود دارد اما مهم فضای مناسب و حامی مالی است که متأسفانه در این بخش ضعف بسیار داریم.

وی با تأکید بر اینکه مهم‌ترین مشکل پیش روی این ورزش در استان همدان جذب و نگهداشت این ورزشکاران در این رشته است چراکه این رشته بسیار پرهزینه است گفت: باید جذابیت‌هایی برای این مهم در نظر گرفت و درعین حال مسابقات استعدادیابی برگزار کرد زیرا افرادی همچون من به‌صورت اتفاقی وارد این رشته شدیم و مسیر خاصی را طی نکردیم.

وی تأکید کرد: متأسفانه علی‌رغم وجود ظرفیت، برنامه خاصی برای تیم‌داری در این رشته در استان وجود ندارد.

مع‌الوصف با توجه به آنچه گفته شد بانوان ورزشکار به‌ویژه اعضای تیم‌های ملی و باشگاهی باید به لحاظ مالی و روانی مورد حمایت لازم قرار گیرند؛ ضمن اینکه برای شناخت این ظرفیت‌ها و بسترهای بالفعل شدن آن باید مطالعات لازم نیز انجام شود؛ حال آنکه طبق آنچه در گفت‌وگو عنوان شد ظرفیت‌ها و پتانسیل‌های بسیاری در بانوان وجود داشته و مغفول مانده و یا اینکه شرایط به گونه‌ای بوده که منجر به مهاجرت قهرمانان و یا کناره‌گیری آن‌ها از صحنه شده که در برابر این شرایط باید هیئت‌های ورزشی و اداره کل ورزش و جوانان پاسخگو باشند.

آینده والیبال کردستان شرایط خوبی ندارد

زیرساخت‌های ورزشی اروپا و ایران قابل مقایسه نیست

سپهرغرب، گروه ورزشی: اولین لژیونر والیبال کردستان می‌گوید: سخت‌افزارهای رشته‌های ورزشی اروپا با سخت‌افزارهای ایران و حتی خاورمیانه قابل مقایسه نیست و به نظرم همین زیرساخت‌ها موجب پیشرفت ورزش و بازیکن می‌شود.

احسان احمدی سال ۱۳۷۹ در محله بلوار خسروآباد شهر سنندج به دنیا آمد، از روزی که وارد دنیای والیبال شد، پیشرفت خوبی داشته تا جایی که در اروپا نگاه‌ها را به خود خیره کرده است، فرزندی از دیار کردستان که با پیشنهاد باشگاه کالداس مواجه شد و به آنجا رفت و به‌عنوان اولین لژیونر کردستانی به یک تیم اروپایی پیوست.

این والیبالیست کردستانی که سابقه بازی در تیم‌های فولاد سیرجان ایرانیان و راه‌یاب ملل مریوان در لیگ برتر ایران را در کارنامه ورزشی‌اش دارد این روزها در ترکیب تیم کالداس در لیگ برتر پرتغال می‌درخشد و در هفت بازی انجام داده با این تیم هفت پیروزی را بدست آورده است.

در ادامه مصاحبه با این پدیده کردستانی دنیای والیبال را در ادامه بخوانید...

■ چگونه به والیبال علاقه‌مند شدید؟

سال ۸۸ بود که در طرح استعدادیابی در مدارس، بازیکنانی که از نظر فیزیکی واجد شرایط بودند را انتخاب می‌کردند و می‌رفتند و یک دوره مینی‌والیبال را می‌گذراندند و من هم در ترم تابستانی شرکت کردم و بعد از آن در فصل پاییز که مدارس دایر شد مقداری ریزش کرد ولی کم‌کم علاقه پیدا کردم و جزئی از زندگی‌ام شد و هر روز و هر هفته زمانی به والیبال اختصاص می‌دادم و به سالن می‌رفتم.

■ والیبال را چگونه می‌بینید؟

به نظرم مناسب‌ترین و بهترین تعریف یعنی خاص‌ترین ورزش توپی دنیاست، در همه ورزش‌های توپی دنیا بازی در جریان است و توپ در زمین و هوا است تا به آن هدف یا گل خود برسد، حالا سبد یا دروازه باشد یا محوطه را رد کنی، اما والیبال توپ در هوا جریان دارد و اگر توپ در زمین باشد بازی قطع است فقط مادامی که توپ در هوا است و میان دو تیم رد و بدل می‌شود بازی در جریان است و همین والیبال را از نظر من خیلی خاص کرده است.

■ چه اتفاقی افتاد به لیگ پرتغال رفتید، باور می‌کردید روزی در لیگ یک کشور اروپایی بازی کنید؟

من سال‌های ۹۸ و ۹۹ در لیگ برتر بزرگسالان حضور داشتم و با توجه به سن کمم کارنامه ورزشی خیلی خوبی بود برای من هم تجربه در لیگ برتر ایران و هم حضور در لیگ‌های برتر دیگر، به هر حال لیگ ایران جز لیگ‌های خوب و با کیفیت دنیا هست اما از خیلی قبل‌تر واقعاً جز اهدافم و خواسته‌های من بود که در لیگ کشورهای خارجی بازی کنم به‌خصوص لیگ‌های اروپا و این را مداوم دنبال می‌کردم و در گوشه‌ای از ذهنم داشتم، تابستان ۱۴۰۰ برای بستن قرارداد با یکی از تیم‌های جنوب کشور در لیگ برتر بزرگسالان به تهران رفته بودم و در المپیک با آقای سینا وهاب‌زاده آشنا شدم؛ وی مدیر برنامه من است و تمام کارهایم از صفرتا صد زیر نظر او انجام می‌شود.

وی که به علاقه و خواسته من برای حضور در لیگ‌های اروپا پی برد با من تماس گرفت و گفت که من یک درخواست دارم از لیگ برتر پرتغال دارم. او فیلم‌ها و رزومه من را فرستاده بود و آن‌ها نیز قبول کردند. اینگونه این انتقال ۷۲ساعت بعد از آشنایی با مدیر برنامه‌ام صورت گرفت.

■ برای نخستین‌بار در راه‌یاب ملل مریوان چهره شدید از بازی کردن و شرایطتان در راه‌یاب بگویید.

واقعاً در این شرایط بد اقتصادی کشور در سال‌هایی که اقتصاد ورزشی کشور شرایط خوب و رو به جلویی ندارد و آنچنان که باید و شاید پول در ورزش نیست، باید از خانواده بیگلر برای حمایت از ورزش محبوب والیبال در استان کردستان و شهر مریوان تشکر کرد که افتخاری برای من و تمام جامعه ورزش استان است که این خانواده در بدترین شرایط ممکن اقتصادی پنج سال در حال حمایت از ورزش والیبال هستند.

قبل از حضور در راه‌یاب ملل والیبالیست بودم، چنین نبود که با راهیاب ملل مطرح شوم. قبل از آن در باشگاه سایپا زیرنظر مربیان سابق ملی پایه ایران، رحمت نوری، علیرضا خوششویی بودم، ولی دو سال خوب را در راه‌یاب گذراندم. سال قهرمانی که سال شیرینی بود برای من.

در خصوص چهره شدن، من اولین حضورم را در لیگ برتر در تیم فولاد سیرجان ایرانیان بودم یعنی همزمان راه‌یاب ملل در لیگ برتر بود اما در فولاد سیرجان ایرانیان بازی می‌کردم. بنده به‌عنوان اولین بازیکن لیگ برتر استان کردستان سال ۹۸ به فولاد سیرجان ایرانیان رفتم. اگر بخواهیم به‌عنوان چهره حساب کنیم چهره‌ای که در لیگ برتر مرا دیدن و شناختن، با سیرجان این اتفاق برایم افتاد و خیلی خاطره خوبی از سیرجان دارم و خیلی به والیبال من اضافه شد و یاد گرفتم.

سال‌ها با بازیکنان بزرگی بودم و از مربیان بزرگی مثل دامغانی و تندروان یاد گرفتم و کمک به‌کامل‌تر شدن والیبال من کرد؛ هم‌تیمی بودن با بازیکنانی چون علی حسینی، رحمان داوودی و مهدی مهدوی افتخار بزرگی برایم بود. سال حضور در فولاد سیرجان سال خیلی مهمی بود برای من.

چهره من با فولاد سیرجان ایرانیان به والیبال ایران و شاید والیبال کردستان معرفی شد. آن سال راه‌یاب ملل در لیگ برتر حضور داشت اما بازیکن کردستانی یا بازیکن بومی در تیم راه‌یاب ملل حضور نداشت.

■ تفاوت لیگ پرتغال و لیگ ایران را در چه می‌بینید؟

اصلی‌ترین تفاوت نه‌تنها در لیگ ایران و پرتغال بلکه در تمام رشته‌ها، سخت‌افزار موجود هم در رشته‌های اروپایی و هم در رشته‌های ملی غیرقابل مقایسه است با سخت‌افزاری که در خاورمیانه یا ایران وجود دارد، هرچند که در سال‌های گذشته در باشگاه‌های ایرانی خیلی‌ها این پیشرفت را داشته‌اند تا بتوانند خودشان را در حد نرمال و بالاتر در سطح جهانی نگه دارند اما در مورد خود والیبال فنی بخواهم صبحت کنم لیگ پرتغال سه تا چهار تیم ضعیف دارد که در حد تیم‌های ته جدولی یا دسته یک ایران باشند اما در آن طرف جدول چهار تا تیم بنفیکا، اسپورتینگ لیتفا، بشتاردو و آکادمی اشبینهو واقعاً در حد باشگاه خوب اروپایی والیبال را به نمایش می‌گذارند.

واقعاً والیبال سطح بالایی دارند بازی آن‌ها در حد لیگ‌های هلند و صربستان و بالاتر از هلند و اسپانیا، اما لیگ پرتغال به این صورت است که بالا و پایین زیاد دارد. تفاوتش درست اینجاست. لیگ ایران و لیگ امسال پرتغال نزدیک به هم بازی می‌کنند و کمترین نوسان را در سال‌های اخیر داشته است. امسال همه تیم‌های خوب و قوی در حال بازی‌اند و این هیجان والیبال را دوچندان می‌کند.

■ آیا از حضور در تیم پرتغالی راضی هستی و آیا بازی شما در اروپا ادامه خواهد داشت؟

در حال حاضر شرایط کاملاً خوبی دارم و هیچ‌گونه مشکلی ندارمو در بدو ورود در سپتامبر اواخر شهریور و اوایل مهرماه شرایط طوری بود که باید با آداب و رسوم آنجا، غذاها و خیلی چیزهای دیگر بیشتر آشنا می‌شدیم و عادت می‌کردیم. با آب و هوا و خیلی چیزهای دیگر و همچنین آداب رسومی که والیبالشان داشت، سبک والیبال آن‌ها و اینکه قدم به قدم هر چقدر که زمان می‌گذشت بهتر می‌شد و الان شرایط بسیار خوبی را دارم.

قرارداد یک‌ساله است بازی کردن من در اروپا چون که شرایط این اواخر در سال جدید سال ۲۰۲۲ هفت بازی داشتیم و هفت پیروزی را به دست آوردیم آمار شخصی و انفرادی بنده در درون زمین فوق‌العاده بوده و قطعاً بازی کردن در اروپا ادامه خواهد داشت.

■ اصلاً هدفت برای حضور در تیم‌های اروپایی چه چیزی بود؟

هدف اصلی من در اروپا، بازی کردن در باشگاه‌های مطرح تجربه کسب کردن است امیدوارم در باشگاه‌های رده بالاتر و بهتر بتوانم بازی کنم. هدف اصلی من قهرمانی لیگ قهرمانان اروپا است. خیلی دوست دارم این عنوان را زمانی به‌دست آورده درون یک تیم قرار بگیرم و آن تیم بتواند قهرمان باشگاه‌های اروپا شود.

■ گویا سرمربی این تیم خیلی به بازی شما اعتقاد دارد، این موضوع درست است؟

به واسطه ارتباطی که با سرمربی تیم دارم به هر حال نه کامل اما انگلیسی صحبت کردنم بهتر از دوستان ایرانی دیگر است. سرمربی همیشه و در همه حال نظر مرا می‌خواهد و شرایطم را می‌پرسد. ازجمله شرایط بدنی و بدنسازی و اکثراً ارتباط نزدیکی باهم داریم، در درون زمین بسیار عالی مرا درک می‌کند و با بالا و پایین کار آشنا است، در درون زمین مربی با تجربه‌ای هستند. تا کنون هم هفت بازی که داشتیم و لازم به حضور کاملم در زمین بوده در زمین بودم اما بازی ششم که بازی بسیار راحت‌تری بود فقط یک ست و نیم به من بازی داد و بقیه بازی استراحت کردم تا با شرایط آماده‌تری برای بازی جام حذفی مرحله یک هشتم آماده شوم.

■ چه توصیه‌ای برای جوانان کردستان عاشق والیبال دارید؟

جوانان عاشق والیبال با منطق با این قضیه برخورد کنند که همه قرار نیست ملی‌پوش شوند، همه قرار نیست والیبال را در سطح باشگاهی بازی کنند، بدنه والیبال احتیاج به آدم‌هایی که والیبال بازی می‌کنند و در کنار والیبال مربی یا کمک مربی، آنالیزور یا روان‌شناس والیبال، کمک آنالیزور والیبال یا مربی بدنساز، دکتر تیم و خیلی چیزهای دیگر و حتی داور و منشی والیبال هستند دارد.

تمامی اینها عاشق این رشته ورزشی هستند. والیبال به چنین افرادی هم نیاز دارد. پس برای پیشرفت در والیبال صرفاً تمام ذهن و تمرکز خود را برای بازیکن شدن نگذارند اگر در بازیکن شدن استعداد داشتند ادامه می‌دهند اگر هم که نه برای پیشرفت زیاد می‌توانند مربی یا داور خوبی شوند. توصیه‌ام همیشه این است که والیبال را ترک نکنند، در کنار والیبال باشند به هر صورتی که بوده است. چون این رشته خیلی بزرگتر از آن چیزی است که مردم عادی می‌بینند خیلی بزرگتر از آن ۶ نفری که درون زمین هستند و بازی می‌کنند.

■ ارتباط شما با هواداران تیم چگونه است؟

رابطه‌ام با هواداران تیم بسیار عالی است. با کانون هواداران مستقیم ارتباط دارم. خیلی مرا دوست دارند به گونه‌ای که حتی من برای خرید به فروشگاه، آرایشگاه می‌روم یا هر جایی که در شهر کاری چیزی داشته باشم و بخواهم انجام دهم، مردم به سالن‌ها می‌آیند و حضور پیدا می‌کنند و همیشه در نهایت احترام با من برخورد می‌کنند، بچه‌هایشان با من عکس می‌گیرند و این حس خیلی خوبی به من می‌دهد که در شهرم یک فرد شناخته‌شده هستم و مردم به‌عنوان یک والیبالیستی که در شهر کالداس و برای باشگاه کالداس بازی می‌کند حس تعصب‌مانند روی من و باشگاه دارند و این خیلی احساس خوبی به من می‌دهد.

■ سرگرمی شما غیر از والیبال چه چیزی است؟

سرگرمی من به غیر از والیبال، هرازگاهی مطالعه می‌کنم کتاب‌های زیادی می‌خوانم و در مورد روان‌شناسی ورزشی و این اواخر نیز به جز روان‌شناسی ورزشی به خود روان‌شناسی علاقه‌مند شده‌ام از طریق اینترنت روزانه یک ساعت را اختصاص می‌دهم روان‌شناسی گوش می‌دهم.

■ برای سؤال آخر، به‌عنوان یک والیبالیست کردستانی، آینده والیبال کردستان را چگونه می‌بینید؟

والیبال کردستان شرایط خوبی ندارد مگر اینکه تغییری ایجاد شود چون باشگاه حرفه‌ای نداریم.